

ผลการใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2
ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3

Effects of Using Simulations in English Conversation 2 Subject
on Ability and Confidence in English Speaking of Certificate
Vocational Education Level 3 Students

สุริยะ ประทุมรัตน์¹ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ²
Suriya Pratoomrat¹, Vijitra Vonganusith²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในการเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 35 คน วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลองโดยทำการทดลองกับกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม ทดสอบก่อนและหลังการเรียน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการสอนที่ใช้ในสถานการณ์จำลอง จำนวน 5 แผน 2) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้สถานการณ์จำลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test (dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลองในระดับมาก

คำสำคัญ สถานการณ์จำลอง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) examine the students' ability in English speaking, 2) to investigate the students' confidence in speaking English of English Conversation 2 subject through the use of simulations, and 3) to investigate the students' satisfaction toward learning by using simulation situations. The samples were 35 students in Certificate Vocational Education Level 3 of Sakon Nakhon Technical College. This study employed a mixed method research: qualitative and quantitative approaches. The instruments were five lesson plans of simulation situations, English speaking ability evaluation form, confidence in speaking English evaluation form, and students' satisfaction evaluation form.

The findings revealed that after the intervention the students' English speaking ability after using simulation situations was higher than before learning with a statistically significant difference at the 0.01 level. In addition, students' confidence in speaking English was higher than before learning with a statistically significant difference at the 0.01 level. Students' satisfaction in learning English through simulation situations was at the highest level.

Keywords : Simulation, English Speaking Ability

ภูมิหลัง

ในสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้พัฒนาให้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วมาก ข้อมูลข่าวสารจากทุกส่วนของโลกสามารถส่งต่อเชื่อมโยงถึงกันได้อย่างกว้างขวางในเวลาอย่างรวดเร็ว การสื่อสารเป็นไปอย่างไร้พรมแดนผ่านเครือข่ายสื่อสารโทรคมนาคม เช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์ วิทยุ อีเมล การสื่อสารผ่านดาวเทียม โดยไม่ถูกปิดกั้นอยู่เฉพาะกลุ่มในวงแคบอีกต่อไป (สมหมาย ปาริจฉัตร, 2554, หน้า 6) ภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ แต่ยังมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เศรษฐกิจการค้า มีการเปิดการค้าเสรี เกิดการลงทุนของบริษัทต่างชาติ เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก และรวมถึงกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น การท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีจากคนกลุ่มหนึ่งไปสู่คนอีกกลุ่มหนึ่ง (กฤษณพงษ์ พรหมบึงรำ, 2551, หน้า 1)

กระทรวงศึกษาธิการ (2554, หน้า 1) เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายการศึกษาของประเทศ ได้ปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษขึ้น เน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร สามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้ การผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพด้านวิชาชีพทางเทคนิคออกสู่ตลาดแรงงานในระดับสากลนั้น พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2551 (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา, 2551, หน้า 3) มาตรา 6 กำหนดให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากล และภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจน

สามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

ในปีพุทธศักราช 2558 ประเทศไทยจะต้องเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญต่อการรวมกลุ่มของอาเซียนและการปรับตัว ของอาเซียนในการก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และศูนย์กลางการค้าโลก กระทรวงศึกษาธิการ (2554, หน้า 6) จึงกำหนดมาตรการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย เพื่อยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล และการเตรียมความพร้อมประชาชนสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปีพุทธศักราช 2558 โดยมาตรการสำคัญประการหนึ่ง คือ การรณรงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลัก เพื่อให้คนไทยสามารถสื่อสารและเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน ดังนั้น เพื่อให้เกิดมาตรการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษให้กว้างขวางและทั่วถึงจึงได้กำหนดให้พุทธศักราช 2555 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม และสนับสนุนให้คนไทยมีความกล้า และสร้างความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถสร้างศักยภาพและความพร้อมของประชาชนในการก้าวสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนที่มีความรอบรู้และแข่งขันในเวทีโลกอย่างมั่นใจ

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทย ตลาดแรงงานต้องการผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับต่างประเทศมากขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) (ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์, 2556, หน้า 1) จึงได้จัดทำหลักสูตรอาชีวศึกษาใหม่ทั้งหมด ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในการผลิตบุคลากรที่มีทักษะความสามารถเป็นระดับฝีมือแรงงาน และเร่งส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มากยิ่งขึ้น โดยมีจุดเน้นคือการเพิ่มทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา การนำสื่อการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาใช้มากขึ้น เพื่อให้สามารถผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปีพุทธศักราช 2555 การอาชีวศึกษาได้เริ่มให้มีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ หลักสูตร English Program (EP) และหลักสูตร Mini English Program (MEP) ขึ้นในวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จำนวน 33 แห่ง (ภาสกร อูระแสง, 2555, หน้า 1)

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความพยายามในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น แต่การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังเน้นการท่องจำและการใช้ไวยากรณ์มากเกินไป นอกจากนี้เด็กไทยส่วนใหญ่ยังมีระดับความสามารถในการพูดอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยังขาดวิธีการ หรือเทคนิคการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้นักเรียนสามารถพูดมากขึ้น (ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ, 2555, หน้า 2) วิชาภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นวิชาทักษะวิชาหนึ่ง ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องฝึกฝนไม่ว่าจะเป็นการพูด การเขียนหรือแม้กระทั่งการอ่าน หากนักเรียนมิได้ฝึกฝนโอกาสที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนวิชานี้ย่อมมีน้อย (ฟาติมา วงศ์เลขุ, 2553, หน้า 1) นอกจากนี้ นักเรียนระดับอาชีวศึกษา มีปัญหาการเรียนการสอนเกิดจากการวัดผลที่ใช้ข้อสอบภาษาอังกฤษเป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งเป็นการสอบแบบท่องจำมากกว่าการที่จะได้ใช้ความคิด ฝึกทักษะการเขียน การอ่าน การพูด การฟัง (นิติภูมิ นวรัตน์, 2555, หน้า 2) ประเทศไทยมีจุดอ่อนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งยกระดับภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551, หน้า 3-4) ภาพรวมการเรียนการสอนอาชีวศึกษาว่า นักเรียนมีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้และความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี รวมทั้งขาดทักษะ ขาดความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

Tansey and Unwin (1969, p. 9 อ้างถึงใน ธิดาพร รอดทุกข์, 2549, หน้า 7) กล่าวถึงการใช้สถานการณ์จำลองในวงการศึกษาริมจากการฝึกผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแก้ปัญหาต่างๆ ผลจากการฝึกอบรมพบว่าผู้บริหารมีความสนใจและพอใจในวิธีการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นอย่างมาก ซึ่งการใช้สถานการณ์จำลองมีข้อดีคือนักเรียนสามารถเรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจเพราะสามารถได้

ประสบการณ์เชิงประจักษ์ชัดเจนด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีความสนุกสนานทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่มีความหมาย และนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ (ทีटना แชมมณี, 2544, หน้า 92) และ สุมิตรดา เรือนแป้น (2546, หน้า 2) พบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เกิดจากผู้เรียนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาในห้องเรียนมากนัก การเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นไปโดยนักเรียนปฏิบัติตามสิ่งที่ครูบอกหรือในหนังสือเท่านั้นซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยเฉพาะทักษะการพูด นักเรียนจะขาดความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าสนทนาโต้ตอบเพราะนักเรียนไม่ได้รับการฝึกในสถานการณ์นั้นๆ และอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 126-127) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการสอน ขั้นดำเนินการสอนและขั้นอภิปรายและสรุปผล และราตรี พิมพ์ศักดิ์ (2555, หน้า 1) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 42.50 หลังเรียนเท่ากับ 80.66 ซึ่งเป็น การเปลี่ยนแปลงที่สูงมาก

จากเหตุผลที่กล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ผู้วิจัยได้สังเกตการเรียนของนักเรียนในชั้นเรียนแล้ววิเคราะห์ได้ว่านักเรียนไม่สนใจ การเรียนการสอน ไม่ชอบอ่านหนังสือ และไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษออกเสียง สาเหตุสำคัญที่นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูผู้สอนมีสื่อการเรียนที่ไม่ทันสมัยขาดเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม กิจกรรมการเรียนการสอนไม่จูงใจนักเรียน ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้ศึกษาค้นคว้าหาเทคนิควิธีที่จะให้การเรียนการสอนในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบสอนให้มีประสิทธิภาพโดยใช้สถานการณ์จำลองซึ่งเป็นเทคนิคหนึ่งในการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ในรายวิชาสนทนา

ภาษาอังกฤษ 2 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร โดยจำลองสถานการณ์จริงมาไว้ในชั้นเรียน พยายามทำให้เหมือนจริงมากที่สุด มีการกำหนดกติกาและเงื่อนไขแล้วแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มให้สอดคล้องในสถานการณ์จำลองนั้น พร้อมทั้งสมมติว่าตนเองอยู่ในเหตุการณ์นั้น ให้นักเรียนได้เรียนรู้การเผชิญปัญหาการตัดสินใจและใช้ไหวพริบแก้ปัญหาการเลือกคำในภาษาอังกฤษมาใช้ในบทสนทนาที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยจะทำให้ นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องชัดเจนและมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษารวมทั้งเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

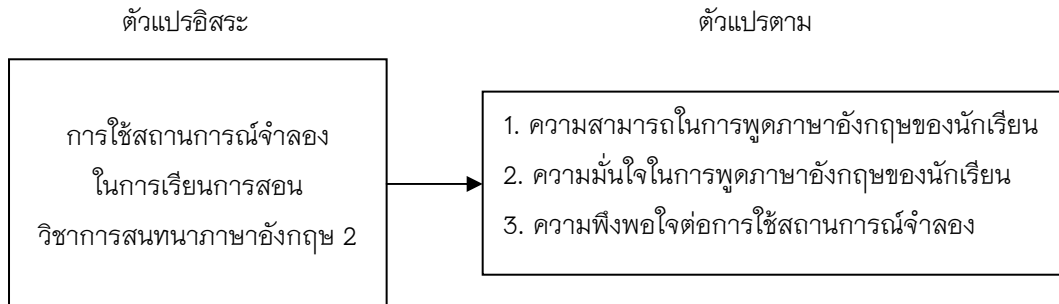
ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ที่เรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ที่เรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ต่อความพึงพอใจต่อการใช้สถานการณ์จำลอง ในการเรียนการสอนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 พัฒนาความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร มีความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 35 คน ที่เรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกการบัญชี กลุ่ม 3 ที่เรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร จำนวน 35 คน ได้มาจากการเลือกแบบแบ่งกลุ่มเนื่องจากการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษามผลกระทดลองใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

1. ครูปฐมนิเทศแนะนำเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง หน้าทีของภาษาและรูปแบบภาษา

2. ประเมินความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง

3. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 5 แผน

4. ครูและนักเรียนศึกษาบทเรียน ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลอง กำหนดจุดประสงค์ กำหนดโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง และการกำหนดสื่อการสอน

5. ระหว่างการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์จำลองผู้วิจัยได้ศึกษาสถานการณ์จำลองเป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนทดลอง 2) ระยะระหว่างทดลอง 3) ระยะหลังทดลอง

6. หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแต่ละแผนการเรียนรู้ ครูทำการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

7. หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนครบทั้ง 5 แผนแล้ว ครูทำการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ และประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอันเป็นการประเมินหลังการเรียนรู้ที่ใช้สถานการณ์จำลอง

8. นำคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการเรียนรู้อ ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ และคะแนนประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไปวิเคราะห์ เพื่อสรุปผลกระทดลองก่อนและหลังการเรียนรู้ที่ใช้สถานการณ์จำลอง

9. ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังจากการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลอง และระหว่างการเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลอง ไปวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. สถิติ t-test

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณสรุปได้ว่า ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร คะแนนประเมินหลังการเรียนด้วยสถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 42.17 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินความสามารถก่อนและหลังการเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้สถิติ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐาน 1 ที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า ในระยะแรกนักเรียนพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยดีนัก ไม่ค่อยกล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก มีความประหม่าอายเพื่อน และเมื่อพูดไปแล้วมักจะออกเสียงสำเนียงผิดเพี้ยน ไม่สามารถใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง และใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องเหมาะสม แต่เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ แบบง่ายๆ สั้นๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมชั้น นักเรียนไม่รู้สึกลอายหรือประหม่าที่จะพูดกับเพื่อนด้วยกัน เมื่อเกิดข้อผิดพลาดทางภาษาเพื่อนก็จะ

ช่วยกันอธิบายและช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดร่วมกัน นักเรียนจึงสามารถพูดได้ดีและคล่องขึ้น

จึงสรุปได้ว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมาก

2. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ผลการศึกษารูปได้ว่า การประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีคะแนนประเมินหลังการเรียนด้วยสถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 38.64 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนด้วยสถานการณ์จำลอง โดยใช้สถิติ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐาน 2 ที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ของนักเรียน พบว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมแสดงในบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่จำลองขึ้น นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มีโอกาสปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักในความสำคัญของการกระทำของตน เป็นบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีความตั้งใจเต็มใจและมีความเชื่อมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมายการได้แสดงในแต่ละสถานการณ์ นักเรียนได้รู้ถึงความก้าวหน้าในการเรียน ทำให้รู้สึกว่าคุณเองประสบความสำเร็จเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง ช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น จึงสรุปได้ว่าความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยสถานการณ์จำลอง

ผลการศึกษารูปได้ว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร มีความพึงพอใจต่อการใช้สถานการณ์จำลอง ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยสร้างสถานการณ์จำลองที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Cooperative Learning) และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ ทั้งด้านไวยากรณ์ รูปแบบการใช้ภาษา และคำศัพท์ อันเป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้กับนักเรียนให้สามารถคิดและตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะสื่อสารและปฏิบัติตนเช่นไรในสถานการณ์นั้นๆ สอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกรมวิชาการ (2544, หน้า 5) ที่ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนในกลุ่มโดยอาศัยการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จัดเป็นโครงสร้างทางสังคม นักเรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองพอๆ กับการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม มีการปฏิสัมพันธ์กันในการทำงาน ช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนความสำเร็จของกันและกัน ช่วยในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น เช่นเดียวกับแนวคิดของ วิไลพร ธนสุวรรณ (2550, หน้า 3) ที่ว่า การเรียนรู้โดยให้นักเรียนช่วยเพื่อนซึ่งกันและกัน เป็นการสอนกันตัวต่อตัวที่เพื่อนอาจช่วยเหลือแนะนำเพื่อนโดยตรง โดยครูเป็นที่ปรึกษาและคอยดูแลนักเรียนตลอดเวลา จะช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แหม่มณี (2552, หน้า 1) ที่กล่าวว่ากิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเป็นการสอนที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และนักเรียนมีบทบาทมากกว่าครู ซึ่งครูจะเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรมและจัดเตรียมภาระงาน (Task) สำหรับ

ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเท่านั้น ส่งผลให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า สถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนได้รับการชี้แนะ และให้แนวทางการใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเองเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เกิดกระบวนการเรียนรู้พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการเรียนด้วยสถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยสถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยสร้างสถานการณ์จำลองที่เน้นบรรยากาศในการเรียนรู้ เป็นไปอย่างผ่อนคลาย นักเรียนสามารถเรียนโดยปราศจากความวิตกกังวล กล้าแสดงออก มั่นใจในการใช้ภาษา เรียนได้อย่างสนุกสนาน เป็นกันเองกับเพื่อนๆ และผู้สอนคอยกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียน แสดงความชื่นชมเพื่อให้นักเรียนเกิดกำลังใจและความภาคภูมิใจในงานของตน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับ อภรณ์ ใจเที่ยง (2540, หน้า 6) ที่เสนอแนวคิด ว่า กิจกรรมที่ผู้สอนจัดเตรียมขึ้น เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้คิด ปฏิบัติ และเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีบทบาทในการทำกิจกรรมมากขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ผู้สอนลดบทบาทมาเป็นผู้ช่วย คอยให้คำปรึกษา แนะนำและให้กำลังใจนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสบายใจ สนุกสนานในการเรียนรู้มากขึ้น เช่นเดียวกับ สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2540, หน้า 3) ที่กล่าวว่า การเรียนอย่างอิสระช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียน เพราะนักเรียนที่ถูกจัดให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย มีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระ จะมีความวิตกกังวลต่ำ ไม่เกิดความกลัวหรือความวิตกกังวลที่จะพูด มีความเชื่อมั่นในตนเองในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดได้ ทำให้เรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ ประสาท อิศรปริดา (2543, หน้า 6) ที่กล่าวว่า

บุคคลผู้ที่เห็นว่า ตนเองมีค่า มีความสำคัญ เป็นที่ต้องการ หรือยอมรับจากผู้อื่น จะมีความมั่นใจในตนเอง จะสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้สำเร็จ จะกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าต่อสู้กับอุปสรรค สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมในทุกขั้นตอนด้วยตนเอง ในบรรยากาศที่เป็นอิสระอบอุ่นและเป็นกันเองนักเรียนจึงไม่อายและกล้าที่จะแสดงความสามารถของตนให้เพื่อนๆ ได้เห็นและยอมรับ ซึ่งช่วยให้นักเรียนผ่อนคลายและเรียนอย่างสนุกสนาน อีกทั้งเนื้อหาที่ผู้สอนจัดเตรียมนั้น เหมาะสมกับและอยู่ในความสนใจของนักเรียน สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรม และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มากขึ้น

3. ความพึงพอใจต่อการใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ต่อการใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักเรียนมีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยใช้สถานการณ์จำลองที่เน้นการพัฒนาภาษาอังกฤษจากการเข้าใจเรื่องราว ในภาพรวมของเนื้อหาโดยใช้สื่อ ทำทางการนำเสนอ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ ก่อนที่จะเข้าใจองค์ประกอบของภาษา เช่น โครงสร้างและคำศัพท์ต่างๆ และเน้นการนำเสนอการเรียนรู้อาษาที่มีความหมาย สอดคล้องกับชีวิตจริงนักเรียนเกิดการรับรู้ สิ่งที่กำลังเรียน มีความสัมพันธ์อย่างไรกับตนเอง ทำให้บรรยากาศของการเรียนดีขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของสวิตซ์ มูลค้ำ (2552, หน้า 3) ที่ว่าการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงเนื้อหาที่จะสอน คำนึงถึงภูมิหลังของนักเรียน โดยเฉพาะคำนึงถึงหลักจิตวิทยา การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ เช่นเดียวกับ นาดยา ภัทรแสงชัย (2545, หน้า 4) ที่กล่าวถึงการนำสถานการณ์จำลองไปใช้ ควรกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนที่มีลักษณะของการพัฒนาสติปัญญา เช่น ความคิด ความคิดรวบยอด และการให้เหตุผล หรือการพัฒนาด้านจิตพิสัย เช่น ค่านิยม

คุณธรรม อารมณ์ และเจตคติ และเช่นกันกับสุภา กิจจาทร (2549, หน้า 2) ที่ว่าการใช้สถานการณ์จำลอง ควรคำนึงถึงความยากง่ายของภาษาที่ใช้ สถานการณ์ จะต้องเหมาะสมกับระดับนักเรียน และให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจต่อการเรียน

จึงกล่าวได้ว่า การนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นการจำลองสถานการณ์จริงมาใช้ในห้องเรียน นักเรียนได้แสดงบทบาทและความสามารถให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน และครูผู้สอน ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนาน ไม่เบื่อต่อการเรียน นักเรียนจึงพึงพอใจต่อการใช้สถานการณ์จำลอง

ข้อเสนอแนะ

ผลการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 การพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลองมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงในบางประเด็น ดังนี้

1.1.1 ควรมีการปฐมนิเทศนักเรียนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ขั้นตอนการเรียนรู้ก่อนการสอนจริงเพื่อที่นักเรียนจะสามารถเข้าใจ และปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง

1.1.2 การให้นักเรียนอภิปรายในกลุ่ม หรือแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาไทยในการเริ่มต้น จากนั้นผู้สอนจึงค่อยกระตุ้นให้เกิดการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

1.1.3 หลังจากนักเรียนได้ ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มตนเองและกลุ่มอื่นๆ แล้วควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายถึงจุดเด่นและจุดด้อยของสมาชิกแต่ละคนด้วย

1.2 การพัฒนาทักษะโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงในบางประเด็น ดังนี้

1.2.1 ผู้สอนควรกระตุ้นและให้กำลังใจ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการร่วมทำกิจกรรมเสมอ และไม่ควรวีพากษ์วิจารณ์นักเรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม ควรปล่อยให้ให้นักเรียนได้ทำด้วยตนเองเพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

1.2.2 ผู้สอนควรเริ่มต้นสอนจากบทเรียนที่ง่ายก่อน เพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและไม่ต้องรู้สึกวิตกกังวลในเรื่องหา และวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมจนเกินไป ทั้งนี้ จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น มีความมั่นใจยิ่งขึ้น

1.2.3 ก่อนการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลอง ควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนทราบถึงแนวทางในการเรียนและเตรียมตัววางแผนจัดวิธีการเรียนรู้ของตนเอง ให้เข้ากับแนวการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำเอาแนวการสอนภาษาที่ใช้สถานการณ์จำลอง ไปใช้กับนักเรียนในระดับอื่นๆ เพื่อศึกษาการขยายผลที่กว้างออกไป

2.2 ควรมีการทำวิจัย โดยใช้แนวการสอนภาษาที่ใช้สถานการณ์จำลอง ร่วมกับตัวแปรอื่นๆ เช่น การเรียนรู้ด้วยตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ทักษะการเขียน เป็นต้น

2.3 ควรทำการวิจัย โดยใช้แนวการสอนภาษาที่ใช้สถานการณ์จำลอง กับรายวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส และภาษาอื่นๆ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *เรื่อง นโยบายและแนวทางการดำเนินงาน สำหรับ “พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ” English Speaking Year 2012*. กรุงเทพฯ: ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ. (2544). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษณพงษ์ พรหมบึงรำ. (2551). *การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์. (2555, 13 มีนาคม). ปรับหลักสูตรอาชีวศึกษาใหม่รองรับการเปิดเออีซี เน้นอังกฤษ ไอซีที-ชุดเรียนสามัญ ควบ ปวช. 3 ได้ 2 จุด. *ไทยโพสต์*.
- ทิตินา แคมมณี. (2544). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ พิมพ์ครั้งที่ 9*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดาพร รอดทุกข์. (2549). *ผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- นาตยา ภัทรแสงชัย. (2545). *ยุทธวิธีการสอนสังคม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิติภูมิ นวรัตน์. (2555). *ปัญหาของประชาคมอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.nitipoom.com/Article1Item.aspx>.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2543). *สารัตถะจิตวิทยาศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา,” *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 125 ตอนที่ 43 ก. หน้า 3. 5 มีนาคม 2551.
- ฟาติมา วงศ์เลขา. (2553, 7 ธันวาคม). *พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก, เดลินิวส์*, หน้า 1.
- ภาสกร อูระแสง. (2555). *ขยายภาคภาษาอังกฤษ. วารสารศูนย์ข่าวการศึกษาไทย*, 1.
- ราตรี พิมพ์ศักดิ์. (2555). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถานการณ์จำลอง*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

- วิไลพร ธนสุวรรณ. (2550). *เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชามัธยมศึกษาเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ. (2555, 13 มกราคม). ภาษาอังกฤษกับนักเรียนนักศึกษาไทย, *เดลินิวส์*, หน้า 2.
- สมหมาย ปาริจฉัตต์. (2554, 1 กันยายน). การศึกษาไทยยุคเพื่อไทย Area Base-School Base. *มติชนรายวัน*, หน้า 6.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). *กรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2554-2555)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2552). *การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ที. พี. พรินท์ จำกัด.
- สุภา กิจจาทร. (2549). *เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสอนแบบจุลภาค การใช้สถานการณ์จำลอง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- สุมิตรา เรือนแป้น. (2546). *การใช้สถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด ภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในความสามารถของตน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒนะกุล. (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.